

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Horváth Klaudia Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Zavaczki Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. szeptember 5. napján kelt 8.G.41.816/2012/15. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezéseit megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft + áfa első- és másodfokú ügyvédi munkadíjat, továbbá 15.000,- (Tizenötezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes cégjelzéses levelén - amelyen telefonszámai, faxszámai, a telephelyek, az ügyintézés és gyártás helye is feltüntetésre kerültek - az alperes nevében telefonon folytatott megbeszélésre hivatkozással 2009. augusztus 4-én 15 óra 23 perckor a 36-... faxszámáról küldött a felperesnek 41. szám alatt megrendelést fuvarozásra ...079-09. azonosítószámmal ... építőelemeknek a ... Hungária Kft. felrakóhelyről 2009. augusztus 6-i ausztriai lerakóhelyre 64.000,- Ft + áfa fuvardíj ellenében. A felperes az alperes nevében küldött megbízást 2009. augusztus 5-én fogadta el és az ... Kft.-t bízta meg a fuvarozás elvégzésével. Az ... Kft. a B103.... sorszámú fuvarlevél szerint 2009. augusztus 5-én a ...-169/...-604 forgalmi rendszámú szerelvénnyel átvette a műanyag készterméket fél tonna bruttó súllyal. A mellékelt okmányoknál a fuvarlevél 5. rovatában a KSZ1976 került feltüntetésre. A címzett 2009. augusztus 6-án fenntartás nélkül átvette az árut.

Az ... Kft. 73.389,- Ft fuvardíjról számlát állított ki a felperes felé 2009. augusztus 11-én 2009. szeptember 10-i fizetési határidővel 92406/2009. sorszám alatt. A felperes az alperes részére ...079-09. számra hivatkozással 2009. augusztus 6-án AX/09/08-788. sorszám alatt 2009. szeptember 20-i fizetési határidővel 80.000,- Ft fuvardíjról állított ki számlát, amelyet 2009. augusztus 31-én az alperes visszaküldött arra hivatkozással, hogy a számla tartalmát képező fuvarra megbízást nem adott az alperes.

Az alperes 2009. november 5-én 14 óra 11 perckor 58. sorszám alatt a pécsi telephelyéről 36-... faxszámon ... Group megjelöléssel kétoldalas megbízást küldött a felperesnek a ... Pack Hungary Kft. és a ... Hungária Kft. felrakóhelyekről Temesvárra 2009. november 9-i szállítási határidővel fuvarozás elvégzésére 490,- euró + áfa fuvardíj ellenében. A ... Hungária Kft. KSZ2910. sorszám alatt szállítólevelet állított ki. A fuvarlevélen a címzett az árut fenntartás nélkül 2009. november 9-én átvette. A felperes a 167.164,- Ft fuvardíjról számlát állított ki az ...111-09. megrendelési számra hivatkozással 2009. november 9-én 2009. december 24-i fizetési határidővel AX/09/11-1176. sorszám alatt.

A felperes két alkalommal szólította fel az alperest a két fuvardíj, azok késedelmi kamata, valamint 37.500,- Ft költség részére történő megfizetésére.

Az alperes 2011. március 29-én a felperesnek 167.164,- Ft-ot megfizetett, amiből a felperes levonta az igényérvényesítés költségét és a késedelmi kamatot, az így fennmaradó tökekövetelés és a másik fuvardíj, valamint a késedelmi kamat megfizetését kérte az alperestől 2011. június 1-jén.

A felperes a fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásban keresetében az alperest 80.000,- Ft fuvardíj, ennek 2009. szeptember 21. napjától, 37.500,- Ft költség és ennek 2009. december 25-től a kifizetésig járó a Ptk. 301/A. §-ában meghatározott mértékű késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Arra hivatkozott, hogy a felek között a fuvarozási szerződés az ...079-09. számú megrendelésben foglaltak szerint létrejött, amelyet a felperes az ... Kft. bevonásával szerződésszerűen teljesített. A fuvarozási szerződés létrejöttét igazolja a fuvarlevél is. Előadta, hogy az F/16 szám alatt csatolt iraton lévő aláírás, amelyet az alperes képviseletében írtak alá, megegyezik az F/5 és F/26 szám alatt csatolt megrendelésen szereplő aláírással. Álláspontja szerint ez azt igazolja, hogy az alperes képviselője írta alá a megrendelést. Amennyiben ezt az állítását az alperes vitatja, kérte, hogy jelölje meg az alperes, hogy **Sch. H.** mellett ki volt jogosult az alperesi megrendelések aláírására. Mivel a 41. számú megrendelőlap az alperes egy korábbi munkatársának aláírása szerepel, ezért kétség esetén az alperesnek kell bizonyítania, hogy az aláírás nem **Sch. H.**-tól származik.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte, vitatta annak jogalapját és összegaszerűségét is.

Arra hivatkozott, hogy az F/5 szám alatt csatolt 41. számú megrendelést nem adott a felperesnek, ilyet a felperes nem teljesített. Csatolta a 2009. augusztus 24-én 41. sorszám alatt általa adott megrendelést, amelynek tartalma nem egyezik meg a felperes által csatolt megrendelés tartalmával. **Sch. H.** az alperes korábbi munkavállalója írta alá az általa csatolt 41. számú megrendelőlapot, míg az F/5 szám alatti megrendelőlap **Sch. H.** aláírása nem egyezik az általa csatolt megrendelőlapon található aláírással. Vitatta azt F/5 szám alatt csatolt okirat tartalmi valódiságát, az okiraton szereplő aláírás valódiságát. Ezzel kapcsolatban hivatkozott a BH 2006/190 számú eseti döntésre, amelyből következően a bizonyítási kötelezettség a felperest terheli. Előadta, hogy a szállítólevelet minden

esetben a feladó, felrakó társaság részéről eljáró személy és az árut átvevő fuvarozó írja alá, a fuvarozó ennek az okiratnak az aláírásával igazolja a küldemény fuvarozás céljából való átvételének tényét. A felperes által F/8 szám alatt csatolt szállítólevelet nem az árut felrakó (feladó) cég állította ki. Vitatta ezen okirat tartalmi valódiságát és az ezen szereplő aláírás valódiságát, hivatkozva arra, hogy e körben a felperest terheli a bizonyítási kötelezettség. Előadta továbbá, hogy a felperes által mellékelte fuvarmegbízás visszaigazolásban több ellentmondás van: nem egyezik a rendszám a ténylegesen fuvarozást végző jármű rendszámával, az ajánlathoz képest eltérő a fuvardíj összege és a teljesítési határidő. Vitatta a felperesnek a peren kívüli eljárásban költségként elszámolni kívánt 37.500,- Ft összegű ügyvédi munkadíj követelését, tekintettel arra, hogy azt túlzottnak minősítette, a felperes elszámolása téves az AX/0911-11. számú számlára történő teljesítés vonatkozásában. Vitatta a felperes 100.000,- Ft + áfa összegű ügyvédi munkadíj követelését is, a pertárgyértékre figyelemmel azt eltúlzottnak tartotta.

A Fővárosi Törvényszék a 2013. szeptember 5. napján kelt 8.G.41.816/2012/15. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 98.750,- Ft-ot, és 80.000,- Ft-nak 2009. szeptember 21. napjától, 18.750,- Ft-nak 2009. december 25. napjától 2013. június 30. napjáig számított késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegű kamatát, 2013. július 1. napjától a megfizetés napjáig számított késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalék ponttal növelt értékű kamatát, 132.725,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 12.700,- Ft ügyvédi munkadíjat.

Határozata indokolásában a 80.000,- Ft és késedelmi kamat iránti követelés tekintetében megállapította, hogy a felperes és az alperes között nemzetközi fuvarozási szerződés jött létre, a fuvarozási szerződésről fuvarlevelet állítottak ki, amely a CMR 9. cikk. 1. pontja értelmében igazolja a fuvarozási szerződés megkötését, a szerződés feltételeit és azt, hogy a fuvarozó az árut átvette. A felperes a fuvarlevéllel és az alperes részéről adott megbízással igazolta a fuvarozási szerződés létrejöttét, annak tartalmát. A fuvarlevélen a címzett fenntartás nélkül az árut átvette, ezért a felperes jogosult a fuvarozási díj megtérítését követelni.

Ezzel kapcsolatban - összehasonlítva az F/5 és az A/2 alatt csatolt megrendeléseket - arra a következtetésre jutott, hogy önmagában az, hogy az alperes az ...079-09. pozíciószámon nem tart nyilván fuvart, nem cáfolja, hogy 2009. augusztus 4-én 15 óra 23 perckor az alperes faxszámáról a felperes kapott megbízást. Az F/8 szám alatt csatolt szállítólevélen szereplő áru azonos a megrendelésen szereplő áruval. A felperes ügyvezető igazgatójának személyes meghallgatása alátámasztotta a felek közötti fuvarozási szerződés létrejöttét, míg a fuvarlevél és a szállítólevél, valamint a felperes által megbízott fuvarozást végző cég részéről **T. Zs.** tanúvallomása igazolta a fuvarozás teljesítését. Az a körülmény, hogy a 2009. augusztus 4-i megbízáson **Sch. H.** alperesi ügyintéző aláírását vitatta az alperes, még nem nyert igazolást, hogy az F/5 szám alatti megrendelés nem az alperestől származott, mert az alperes faxszáma szerepel a megbízáson. Ez azt

igazolja, hogy a felperes az alperes faxszámáról kapta meg faxon a megbízást. Az alperes nem igazolta, hogy a megbízás időpontjában a megbízáson szereplő faxon nem küldtek levelet a felperesnek. A 2009. augusztus 31-én kelt levélen két aláírás látszik, amely aláírás első része ránézésre megegyezik a 2009. augusztus 4-i 41. számú megrendelésen szereplő aláírással. Az alperes által csatolt 41. számú megrendelésen szereplő aláírás ránézésre megegyezik a 2009. augusztus 31-én a számla visszaküldése tárgyában írt levélen szereplő egyik aláírással. Ezen a levélen egy másik aláírás is szerepel, amely aláírás szemrevételezés alapján egyező a 2009. augusztus 4-i F/5 szám alatt csatolt megrendeléssel. Mind a 2009. augusztus 31-i levélen, mind a 2009. augusztus 4-i és augusztus 24-i levélen ugyanaz a bélyegző szerepel, ugyanazokkal az adatokkal, mindhárom iraton ugyanaz a faxszám szerepel a pénzügyi kivitelezés logisztika címszó alatt, az alperes céges levélpapírján feltüntetve a 36-... számot. A felperes által csatolt megrendelésen az alperes faxszámáról történő feladását a megrendelésen szereplő faxszám és időpont igazolja, amelyet a felperes ügyvezető igazgatójának a személyes meghallgatása során tett nyilatkozata megerősített.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemnek megfelelően kötelezte az alperest a fuvardíj megfizetésére.

- A felperes 37.500,- Ft és járulékai megfizetésére vonatkozó kereseti igényével kapcsolatban az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a 167.164,- Ft-ot késedelmesen fizetett meg, ezért a felperes a Ptk. 293. §-a alapján számolta el az alperes teljesítését, elsősorban költségekre, kamatra, végül a főtartozásra. A felperes jogi képviselőjével a két számla vonatkozásában a 2011. február 16-án kelt ügyvédi megállapodásban 37.500,- Ft ügyvédi munkadíjban állapodtak meg. Tekintettel arra, hogy a teljesítés az egyik fuvarra vonatkozott, ezért a 37.500,- Ft arányos részre, azaz 18.750,- Ft-ban állapította meg az elsőfokú bíróság az elszámolható költséget az ügyvédi megállapodásra figyelemmel. Figyelemmel arra, hogy az alperes a V.-W. viszonylatban végzett fuvarozás tekintetében nem teljesített, ezért a Ptk. 293. §-a alapján e fuvarozáson alapuló felperesi igény érvényesítésével felmerült költség elszámolására nem jogosult a felperes az alperesnek egy másik fuvarozásra fizetett teljesítésének a terhére, ezért a kereseti kérelemben 17.500,- Ft-ban (helyesen 18.750,- Ft-ban) állapította meg a felmerült költséget az ügyvédi munkadíj összegében történt megállapodásra figyelemmel, míg ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 81. §-a alapján kötelezte a feleket a pernyertesség-pervesztesség arányában a perköltség viselésére, az alperest 15.000,- Ft eljárási illeték, 107.950,- Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére és 9.775,- Ft tanúdíj viselésére, míg a felperest 12.700,- Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletét az F/5 szám alatt csatolt megrendelésre, a felperesi ügyvezető előadására, T. Zs. tanúvallomására és a nemzetközi fuvarlevélre alapította. A felperesi ügyvezető igazgató előadása és T. Zs. tanúvallomása objektív bizonyítékként nem értékelhetőek, mivel e személyek

nem tekinthetők érdektelennek. Az elsőfokú eljárásban becsatolt előkészítő iratokban jelzett ellentmondások nem kerültek feloldásra, ezért az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített tényállás hiányos és ellentmondásos. Az elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmében foglaltakat a fellebbezésében is előadta, és kifejtette azon álláspontját, hogy a felperes által a keresetéhez csatolt megrendelőlap tartalma, az azon szereplő aláírás valóságát tekintetében a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség, aminek nem tett eleget. A magánokirat valóságának bizonyítása céljából a felperes a 2013. április 9-én tartott tárgyaláson indítványozta a megrendelőlapot aláíró **Sch. H.** tanúként történő meghallgatását, azonban ezt az indítványát utólag nem tartotta fenn, ezért a tanú meghallgatására az elsőfokú eljárásban nem került sor. Erre figyelemmel az általa vitatott hitelességű megrendelés vonatkozásában a bizonyítatlanság következménye a felperes terhére esik.

Hivatkozva az F/16 szám alatt csatolt válaszlevélre előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában nem foglalkozott azzal az ellentmondással, hogy ugyanaz a személy vitatta a felperes által leadott megrendelés megtörténtét, mint aki a felperes állítása szerint a megrendelést leadta. A 2009. augusztus 31-i és a 2009. augusztus 4-i megrendelésen lévő aláírások egyezőségét mindvégig vitatta, az aláírások egyezőségének megállapítása szakértői kompetenciába tartozik.

A megrendelés fejlécén lévő faxadatokkal kapcsolatban megjegyezte, hogy az egy fénymásolt dokumentumon található, ezért bizonyító erővel nem rendelkezik. Az eljárás során mindvégig vitatott tartalmú irat hitelességét megalapozottan nem támasztják alá az azon feltüntetett faxadatok, mivel ezen faxadatok ugyanúgy részei a vitatott irat tartalmának, mint az irat egyéb más adatai. A vitatott tartalmú irat hitelességének bizonyítására nem lehet alkalmas maga az irat tartalma, mivel éppen az a vitatott. Ezért az iraton feltüntetett faxadatok a megrendelés hitelességének bizonyítására megalapozottan nem szolgálhatnak és nem hidalhatják át a vitatott iratot érintően **Sch. H.** tanúkénti meghallgatását, illetve az ő nyilatkozatának ismeretében esetleges írásszakértői bizonyítást.

Az F/8 szám alatt csatolt szállítólevél csak annak bizonyítására szolgál, hogy az áru átadásra került a megrendelő vagy az általa megbízott fuvarozó részére. Az ellenkérelméhez A/3 szám alatt csatolta a tényleges és valós 41. sorszámú megrendelőlaphoz tartozó szállítólevelet. A felperes által F/8 szám alatt csatolt szállítólevelet nem az árut felrakó (feladó) cég állította ki, illetőleg azon nem szerepel a fuvarozó aláírása sem. Ezen okirat tartalmának a valóságát is vitatta az elsőfokú eljárásban, amely körben ugyancsak a felperest terhelte volna a bizonyítási kötelezettség, amely kötelezettségének ugyancsak nem tett eleget.

Az ellenkérelemhez A/4 szám alatt csatolt nemzetközi fuvarlevélből megállapítható, hogy annak mellékletét képezik a feladó (felrakó) cégek által kiállított belföldi szállítólevelek. A felperes által a 41. sorszámú megrendeléshez csatolt nemzetközi fuvarlevél 5. pontjában nem a felperes által csatolt szállítólevél szerepel, hanem KSZ1976 azonosítószámú szállítólevél, amelyet azonban az eljárásban a felperes elmulasztott benyújtani. Erre figyelemmel az F/7 alatt csatolt fuvarlevél adattartalma semmiben nem egyeztethető össze a felperes által érvényesíteni kívánt követeléssel.

Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás során nem került feloldásra a

fuvardíj összegére és a fizetési határidőre vonatkozó ellentmondás.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperes perköltségei fizetésére történő kötelezését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes jogi következtetést vont le. A fuvarozási szerződés létrejöttét okiratokkal és tanúvallomással

bizonyította. Az F/5 és az A/2 sorszám alatt csatolt okiratokat - álláspontja szerint - az alperes egyik korábbi munkavállalója, **Sch. H.**, írta alá, amit az is bizonyít, hogy az F/16 szám alatt csatolt iraton lévő aláírás, melyet az alperes képviselőjében írtak alá, megegyezik az F/5 és F/26 szám alatt csatolt megrendelésen szereplő aláírással. Figyelemmel arra, hogy az alperes állítása szerint a két aláírás nem ugyanattól a személytől származik 2013. április 17-én kérte az alperest nyilatkoztatni arra vonatkozóan, hogy **Sch. H.-n** kívül ki jogosult az alperesi megrendelések aláírására, amelynek azonban az alperes nem tett eleget.

Az alperes fellebbezése alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, jogorvoslati kérelem hiányában nem vizsgálta a felperesnek a 18.750,- Ft igényére vonatkozó keresetét elutasító rendelkezést.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban megalapozatlan indokolással marasztalta az alperest.

A másodfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes által a keresetében hivatkozott fuvarfeladat elvégzésére a peres felek között jött-e létre a szerződés.

A felperes a fuvarozási szerződés létrejöttét - többek között - az F/5 szám alatti megrendeléssel, az F/7 szám alatti nemzetközi fuvarlevéllel és az F/8 szám alatti szállítólevéllel kívánta igazolni.

Az alperes az ellenkérelmében az F/5 és az F/8 szám alatt csatolt okiratok tartalmi valódiságát, valamint az azon szereplő aláírás valódiságát vitatta.

A 2013. január 22-én tartott tárgyaláson a felperesi képviselő előadta, hogy amennyiben aláírt példánya van a megrendelésnek, úgy azt csatolja az alperesi vitára is tekintettel. Az elsőfokú bíróság a tárgyalást elhalasztva többek között felhívta a felperest ezen irat nyolc napon belül történő csatolására. A felperes 2013. február 1-jén érkezett előkészítő iratának mellékleteként került csatolásra az ...079-09 azonosító szám alatt történt megrendelés F/26 szám alatt, amely a felperes aláírását is tartalmazza. A másodfokú bíróság a becsatolt iratból megállapította hogy ez egy olyan fénymásolt példány, amely a Veszprémi Városi Bíróság 2012. június 16-i érkeztető bélyegzőjét is tartalmazza, azaz az eredetileg a keresetlevélhez F/5 szám alatt becsatolt fénymásolt megrendelés került ismét becsatolásra F/26

sorszám alatt, amelyen már a felperes aláírása is szerepel.

Az elsőfokú bíróság a 2013. április 9-én tartott tárgyaláson a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltak szerint tájékoztatta a felperest a Pp. 196. § (1) bekezdésben írt vélelemről, azaz arról, hogy az okirat kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, csak akkor áll fenn, ha a magánokirat valódisága nincs kétségbe vonva, vagy be van bizonyítva. Bizonyítani kétségbevonás esetén a magánokirat valódiságát annak kell, aki az okiratot bizonyítékként kívánja felhasználni.

A felperesi képviselő a magánokirat valódiságának a bizonyítása céljából indítványozta **Sch. H.** tanúkenti meghallgatását azzal, hogy tanúbizonyítási indítványának előterjesztésére nyolc napos határidőt kért. A 2013. április 19-én érkezett előkészítő iratában a felperes előadta, hogy az F/16 szám alatt csatolt iraton lévő aláírás megegyezik az F/5 és F/26 szám alatt csatolt megrendelésen szereplő aláírással, ez is azt igazolja, hogy az alperes képviselője által került a per tárgyát képező követelésre vonatkozó megrendelés aláírásra. Amennyiben ezt továbbra is vitatja az alperes, kérte nyilatkoztatni arra vonatkozóan, hogy **Sch. H.-n** kívül ki jogosult az alperesi megrendelések aláírására. Kérte továbbá **T. Zs.** tanúként történő meghallgatását, aki a felperes és az alperes között létrejött szerződésről tud nyilatkozni.

A 2013. július 2-án tartott tárgyaláson **T. Zs.** tanúkenti meghallgatására sor került, ahol a bíróság kérdésére előadta, hogy az ... Kft.-nek a neve nem merült fel, nem is kellett, hogy felmerüljön.

A másodfokú bíróság a felterjesztett iratokból megállapította, hogy az F/5 és F/26 szám alatt csatolt fénymásolt irat megegyezik azzal a különbséggel, hogy az F/26 szám alatti iraton a felperesi képviselő fénymásolt aláírása is szerepel, míg az F/16 szám alatti számla visszaküldésre vonatkozó levélen ugyan nyomtatott betűkkel csak **Sch. H.** van feltüntetve, azonban azon - szabad szemmel láthatóan - két különböző személytől származó aláírás szerepel. **T. Zs.** tanúvallomásából kiderül, hogy a felperes és az alperes közötti szerződés megkötéséről nem volt tudomása. A nemzetközi fuvarlevél a felperes által megbízott fuvarozót, azaz a tényleges fuvarozót tartalmazza, továbbá a feladót, amely a ... Hungária Kft. volt. Az 1971. évi 3. törvényerejű rendelettel kihirdetett Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló Egyezmény 9. cikk 1. pontja valóban azt tartalmazza, hogy a fuvarlevél - az ellenkező bizonyításáig - bizonyítékkul szolgáló a fuvarozási szerződés megkötésére, a szerződés feltételeire és arra nézve, hogy a fuvarozó az árut átvette. Mivel a nemzetközi fuvarlevélen a peres felek közül egyik sem szerepel, ezért ez a fuvarlevél a peres felek közötti fuvarozási szerződés megkötésére nem szolgál bizonyítékkul.

Az alperes nemcsak az F/5 és F/8 szám alatt becsatolt iratokon lévő aláírás valódiságát, hanem azok tartalmának valódiságát is vitatta. Ezzel kapcsolatban helyesen hivatkozott a BH 2006/192 számú eseti döntésre, amely szerint a teljes

bizonyító erejű magánokirathoz fűződő törvényi vélelem - miszerint az okirat kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta - csak akkor áll fenn, ha a magánokirat valódisága nincs kétségbe vonva vagy be van bizonyítva. A magánokirat valódiságát - kétség esetén - annak kell bizonyítania, aki a per eldöntéséhez szükséges tények bizonyítására kívánja felhasználni. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a 2013. április 9-én tartott tárgyaláson helyesen oktatta ki a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a felperest és helyesen hívta fel a magánokirat valódiságának a bizonyítására. A felperes által az ezt követően hivatkozottak, továbbá **T. Zs.** tanúvallomása nem bizonyította a magánokirat valódiságát, amit nem lehet az alperes terhére értékelni.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A bíróság mérlegelése kiterjed egyrészt az egyes bizonyítékok bizonyító erejének megállapítására, másrészt a bizonyítékoknak és a felek, valamint a per egyéb résztvevői magatartásának egybevetésére és a maguk összességében való értékelésére.

A fent kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítás eredményének mérlegelését nem a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint végezte el; és a másodfokú bíróságot is megilleti, hogy a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a bizonyítás eredményét felülmérlegelje.

A másodfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján eljárva megállapította, hogy a felperes által becsatolt okiratokkal és **T. Zs.** tanúvallomásával a peres felek közötti fuvarozási szerződés létrejöttét nem tudta bizonyítani. Önmagában a felperesi ügyvezető előadása a szerződés létrejöttére vonatkozóan bizonyítékként nem értékelhető.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

Az alperes fellebbezésének eredményességére tekintettel a felperesnek meg kell fizetnie az első- és másodfokú eljárásban felmerült képviselő költségét, továbbá az alperesnek a fellebbezésén lerótt eljárási illetéket a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5)-(6) bekezdései szerint mérlegeléssel állapította meg, figyelemmel a pertárgyértékre és a jogi képviselő által ténylegesen kifejtett munkára.

Budapest, 2014. év szeptember hó 25. napján

Dr. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő